

Den 9. oktober 1995 anmodede ministeriet det pågældende opgavekommissionsmedlem om en udtalelse.

Med et brev af 8. oktober 1995 indgav en anden censor indberetning til skolen om, at 41 eksaminanders opgavebesvarelser var påfaldende ens. De 41 eksaminander var de 38, som omfattedes af første censors indberetning, samt 3 yderligere eksaminander.

Skolen videresendte med brev af 9. s.m. indberetningen til Erhvervsskoleafdelingen, som i brev af 12. s.m. anmodede skolen om at udvide undersøgelsen til de 41 eksaminander, som nu var omfattet af censorindberetningerne, at afslutte sin undersøgelse omgående og at træffe afgørelse i henhold til bestemmelsen om indberetning om eksamenssnyd i § 16 i bekendtgørelse nr. 371 af 16. juli 1969 om eksamensordningen ved handelsskolernes eksaminer om, hvorvidt opgavebesvarelserne kunne godkendes.

Med breve af 10. og 11. oktober 1995 fremkom det pågældende opgavekommissionsmedlem med sin udtalelse. Udtalelsen med bilag redegjorde for, hvilke opgaver der var stillet under eksamensforberedelseskurset, hvilke emner kurset havde omfattet, og hvem der havde deltaget i kurset.

Den 13. oktober 1995 afholdt Erhvervsskoleafdelingen et møde med den første censor, der havde afgivet censorindberetning. Den 16. s.m. blev afdelingens afgørelse i anledning af, at censorindberetningen blandt andet rejste spørgsmål om, hvorvidt deltagerne havde fået en ensartet og retfærdig behandling, jf. § 16 i bekendtgørelse nr. 729 af 24. august 1992 om merkonomuddannelsen og teknonomuddannelsen, meddelt den første censor med genparter til den anden censor, vedkommende opgavekommissionsmedlem og dennes advokat.

Det var efter Erhvervsskoleafdelingens opfattelse på det for afdelingen foreliggende grundlag umuligt at anse det for bevist, at det pågældende opgavekommissionsmedlem som underviser havde ladet indholdet af opgaven komme til sine elevers kundskab.

I et brev af 16. oktober 1995 underrettede skolen Erhvervsskoleafdelingen om sin afgørelse, efter hvilken alle 41 opgavebesvarelser godkendtes, og om, at man ville sørge for, at karaktermeddelelse samme dag ville blive afsendt til eksaminanderne.

Den censor, der indgav første censorindberetning, fortsatte brevvekslingen med Undervisningsministeriet, og den 10. november 1995

afholdtes et møde med den pågældende. Efter dette møde bekræftede Erhvervsskoleafdelingen over for pågældende med brev af 13. november 1995, at ministeriet havde afsluttet behandlingen af sagen. Man vedlagde endvidere en redegørelse for sagens behandling og genpart af dokumenterne i sagen.

Det skal fremhæves, at censorindberetningerne omfattede 41 elever med påfaldende ens opgavebesvarelser, men heriblandt havde kun 30 deltaget i eksamensforberedelseskurset, som i øvrigt havde haft yderligere 4 deltagere. Ud over, at der således kun var begrænset personsammenfald, savnes der et egentligt bevis for, at bestemte studerende har fået forhåndskendskab til indholdet af eksamensopgaverne. Under hensyn hertil må man konkludere, at man af hensyn til eksaminandernes retssikkerhed ikke kan foretage videre.

Det tilføjes, at almindelige forvaltningsretlige principper taler imod tilbagekaldelsen af en meddelt karakter, når det ikke kan slås fast, at modtageren var bekendt med, at karakteren kunne være forkert, for eksempel fordi han havde snydt under besvarelsen.

Jeg finder sagen beklagelig og har derfor bedt Erhvervsskoleafdelingen om en redegørelse for, hvad der skal gøres, for at tilsvarende situationer ikke opstår i fremtiden. I den forbindelse agter jeg også at tage en drøftelse med den censor, der først indberettede sagen til Undervisningsministeriet.

Spm. nr. S 886

Til erhvervsministeren (29/12 95) af:

Eva Fatum (S):

»Hvad agter ministeren at gøre for at styrke de små byhotellers muligheder for at overleve?«

Begrundelse

Hotelbranchen er et trængt erhverv. Hvis vi ønsker, at turismen skal kunne udvikle sig i Danmark, er det nødvendigt, at vi får turisterne tilbage til byerne. Som udviklingen er i øjeblikket, tyder det på, at det bliver kongrescentrene og sommerhusudlejere, der løber med turisterne. Herudover er konkurrencen med de øvrige byer i Europa stor, og det er derfor nødvendigt